

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

ANTWERPEN | Een hele boterham. Dat is het om consument van goede wil te zijn, om duurzaam te dromen en eerlijk te eten. Een hele boterham aan keuzes over voedsel van ver weg en van om de hoek. Aan verhalen over onze elektronica en wat die elders teweegbrengen, over water en aarde en lucht. Tijdens de picknick *Plein Public* aan het Antwerpse Theaterplein maakten Broederlijk Delen, Oxfam Wereldwinkels en Studio Globo dat alles beter te behappen. Zomaar bij een broodeenvoudige boterham.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Bewust kinderloos

KERK & leven, 11 MAART 2015

Ik denk dat lezer Wim Backx in een andere wereld leeft dan de paus en de christenen. Het is inderdaad zijn volste recht bewust geen kinderen te willen. Maar in hun kerkelijke huwelijksbelofte beloven man en vrouw hun relatie open te stellen voor kinderen. Dat wil zeggen dat het echtpaar zich engageert – het is een intentieverklaring, want we hebben het over normale omstandigheden – om de gave van het leven door te geven. De openheid voor kinderen beantwoordt aan een diepmenselijk verlangen.

De geboorte van onze kinderen hebben wij, en vele anderen, ervaren als iets dat ons overstijgt. Natuurlijk zijn er ook mensen – het blijft een kleine minderheid – die bewust geen kinderen willen. Zij zullen daartoe hun redenen hebben. Christenen hebben evenwel hun redenen om bewust voor kinderen te kiezen. Lezer Wim Backx heeft wel kritiek op de paus, maar blijkbaar niet de moed om in het

geargumenteerde debat mee te gaan. Bovendien gooit hij alles op een hoopje: hetero- en homokoppels, bewust ongehuwde moeders. Die opvoedingssituaties zijn niet gelijk, ook al onderschat ik de inspanningen van de betrokken ouders niet.

Zou het niet kunnen dat de man-vrouw-complementariteit een psychologische meerwaarde oplevert voor de opvoeding van de kinderen? En wat te denken van de uitspraak van Catherine Deneuve, volgens sommigen ooit de mooiste vrouw ter wereld: „Het is monsterlijk zwaar om als een bewust ongehuwde moeder de opvoeding van je kinderen ter harte te nemen.”?

Luc DE FEYTER, Erpe-Mere

Egoïsten?

KERK & leven, 11 MAART 2015

Hiermee reageer ik op Wim Backx die zich tegen de paus kant wanneer hij bewust kinderloze koppels van egoïsmen beschuldigt. ‘Kweken als konijnen’ behoort tot een tijd en tot delen van de wereld waarin

mensen niet de middelen hadden om verantwoord aan geboortebeperving te doen. Vandaag beschikken wij – hoewel nog niet overall – wel over die middelen, maar toch blijft de Kerk hopeloos reactionair.

Bewust kinderloos blijven als een vorm van egoïsme omschrijven, is zichzelf in de vingers snijden wanneer men – al dan niet als geestelijke – zelf geen huwelijkspartner en dus officieel ook geen kinderen heeft, maar toch de betweterigheid aan de dag legt om anderen normatieve gedragsregels voor te schrijven. Zoals Wim Backx suggereert zouden geestelijken zich inderdaad beter onthouden van elk commentaar over onderwerpen waaraan zij verondersteld worden niet deelachtig te zijn.

Bewust kinderloos blijven kan zowel moreel als fysiek op verantwoorde redenen berusten. Je kunt bijvoorbeeld drager van genetisch erfelijke ziekten zijn, onvruchtbaar zijn of tijdens je kinderjaren dusdanig moreel en/of lichamelijk door volwassenen mishandeld en/of misbruikt

zijn, dat je er niet aan durft te denken ooit zelf aan kinderen te beginnen. Veel gehuwde koppels zijn tegenwoordig ook bang om kinderen op de wereld te brengen die, eenmaal volwassen, in een maatschappij zullen leven waar ecologie, sociale zekerheid en tewerkstelling door de vorige generaties naar de vaantjes zijn geholpen.

Dat betekent niet dat al wie ooit als koppel met succes kinderen op de wereld heeft gebracht daardoor automatisch welzijn en geluk heeft gebaard. Talloos zijn de partners die hun kinderen dusdanig weten te manipuleren tegen de andere ouder waardoor kinderen het zogenaamde ‘ouderverstotingssyndroom’ ontwikkelen. Met als gevolg dat sommige vaders of moeders nooit hun kinderen te zien krijgen en dat bij sommige kinderen elke vorm van spontane liefde jegens hun ouders met de grond gelijk wordt gemaakt. Kinderen hebben of niet hebben, is dus vaak een mes met twee snijkanten.

Yvan BORGERS, Hamont-Achel

Onmacht

KERK & leven, 25 MAART 2015

Kanker betekent niet alleen onderzoeken en behandelen, maar ook angst, verdriet, verwijfeling, stilte en eenzaamheid. Aanvaarden, vechten of berusten. Coaches en deskundigen begeleiden bij de diagnose, behandeling en opvolging. Het geloof leert ons dat de dood niet het einde is, dat we het eeuwige en onveranderlijke moeten verkiezen boven het kortstondige en voorbijgaande. In de praktijk is dat niet zo eenvoudig. De onmacht van God tegenover het kwaad ontgoochelt me vaak. Daarom koos ik voor wetenschap en techniek, maar ook die hebben hun logheid en zwaarte-kraft. Als we het geloof ontpit, merken we dat er maar nietig vruchtvlees overblijft. In de steenvrucht zit immers een kern of pit en daarin steekt het zaad van eeuwigheid, die misschien onze illusie vruchtbaar maakt. De Heer legt zijn wet niet meer van buitenaf op, maar in het binnenste van de mensen.

Henri DE BEER, Gavere